

Anita Kärrman

Öppning: tecken, teckning och akvarell

Klas Engman-museet, Nordmaling, till 19 juli

Det är inte de lätta penseldragens akvarell Anita Kärrman visar på Klas Engman-muséet, det är inte heller de tunga. För akvarellens tunna transparens finns, även om det kanske inte är skira ljusspeglingar hon arbetat med här. Det är något annat som växer fram med hennes pensel över papperet. I en del av akvarellerna finns små fragmentariska delar natur målade och lika fragmentariska delar av foton som överförts. Kombinationen gör en spänning. Den är lågmäld och det tar en stund innan blicken sjunker in i bilden och får tag i motivet, stycken av natur där hon kanske plötsligt minns en händelse som dyker upp, ett möte, en vän, anhöriga. Något som fått henne att placera de tankarna just vid den där platsen. Eller kanske var det tvärtom. En plats som framkallar minnen av någon, något, som inte längre går att minnas annat än just så diffust.

Några av verken i utställningen skiljer sig från de övriga. De liknar delar av pergament med berättelser oåtkomliga för den som inte kan tyda tecknen. Med inspirationen hämtad från *Kanji*, en del av det japanska skriftspråket, har Anita Kärrman arbetat med tålamodets omsorg om varje teckens egenvärde i det större sammanhanget på papperet. Om och om igen i rad efter rad upprepas en och samma form och när ytan är fylld väver de gemensamt samman det konstnären vill berätta. Här ställs inga krav på kunskaper om vad tecknen betyder. Med tusch på japanpapper har hon skrivit sina landskap av berättelser som betraktaren kan läsa på sitt eget språk.

Text: Ann-Kristin Källström

Volym 2015-07-15